

prima instanță: Judecătoria Bălți
Judecător: Stănilă D.
instanța de apel: Curtea de Apel Bălți
Judecători: Ababei E., Polivenco G., Garbuz A.

ÎNCHEIERE

09 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul Tatiana Vieru
Judecătorii Valentina Clevadî și Oleg Sternioală

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Întreprinderea Mixtă „Incaso” S.R.L.,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Întreprinderea Mixtă „Incaso” SRL împotriva Michitiuc Nina cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 14 iunie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Întreprinderea Mixtă „Incaso” S.R.L., fiind menținută hotărârea Judecătoria Bălți din 24 decembrie 2015,

c o n s t a t ă :

La 05 octombrie 2015, Întreprinderea Mixtă „Incaso” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva Michitiuc Nina cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, în temeiul deciziei Consiliului mun. Bălți nr. 4/4 din 19 iunie 2008, a fost stabilit tariful la serviciile de salubritate, pentru persoanele care locuiesc în fondul locativ amenajat este de 6, 40 lei, iar pentru persoanele care locuiesc în case individuale – 11, 40 lei. Totodată, Primăria mun. Bălți, în calitate de gestionar al fondului locativ municipal, a pus în sarcina SRL „Terra Salubritate”, în calitate de operator, prestarea serviciilor de salubritate ce constau în evacuarea deșeurilor menajere de pe teritoriul mun. Bălți, încheind contractul nr. 2 din 21 septembrie 2012.

Menționează că SRL „Terra Salubritate” a furnizat servicii publice calitative și cantitative de evacuare a deșeurilor pe adresa mun. Bălți, str. Moldavscaia 6 A, unde locuiește pârâta Michitiuc Nina. În acest sens, reclamantul susține că operatorul a expediat lunar pârâtei avize de plată, indicând în ele tariful lunar al costului serviciilor prestate, precum și datoria acumulată pentru perioada anterioară. Cu toate că Michitiuc Nina a beneficiat de aceste servicii, totuși dânsa nu s-a conformat solicitărilor de plată a operatorului și a acumulat datorii în sumă de 826,40 lei.

În aceeași succesiune de idei, se arată că, în temeiul contractului de cesiune din 16 august 2013, precum și în baza actului de predare - primire a creanțelor, confirmat prin factura de expediție, SRL „Terra Salubritate” a cesionat creanța sus menționată către compania ÎM „Incaso” SRL. Ca urmare, în luna august 2014, pârâtului i-a fost expediată o notificare despre cesionarea creanței.

Reclamantul invocă că a încercat să soluționeze cu pârâtul litigiul pe cale amiabilă, efectuând către acesta apeluri telefonice și expediindu-i notificări, însă toate încercările sale au fost ignorate. Astfel, reieșind din faptul că beneficiarul nu a achitat datoria la serviciile prestate de SRL „Terra Salubritate”, consideră că pârâtul este obligat și la plata dobânzii de întârziere conform art. 619 Cod Civil.

În concluzie, susține că unica soluție de încasare a datoriei la serviciile de salubritate prestate de SRL „Terra Salubritate” este adresarea în instanță cu prezenta acțiune.

Solicită Întreprinderea Mixtă „Incaso” S.R.L., încasarea de la Michitiuc Nina a datoriei la serviciile de salubritate prestate de SRL „Terra Salubritate” în mărime de 826,40 lei, a dobânzii de întârziere în sumă de 92,81 lei și a cheltuielilor de judecată, care se compun din plata taxei de stat la depunerea acțiunii în cuantum de 270 lei și cheltuieli suportate pentru asistența juridică în sumă de 800 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Bălți din 24 decembrie 2015 s-a respins integral cererea de chemare în judecată. (f. d. 52, 56 – 58)

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 14 iunie 2016, a fost respinsă cererea de apel declarată de către ÎM „Incaso” SRL, fiind menținută hotărârea primei instanțe din 24 decembrie 2015. (f. d. 85 - 90)

La 22 iunie 2016, Curtea de Apel Bălți a expediat copia deciziei integrale din 14 iunie 2016 în adresa participanților la proces. (f. d. 91)

La 26 august 2016, Întreprinderea Mixtă „Incaso” S.R.L. a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 14 iunie 2016, solicitând repunerea în termenul de declarare a recursului, admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri. În acest sens, a solicitat încasarea de la Michitiuc Nina a datoriei în mărime de 826,40 lei, a dobânzii de întârziere în sumă de 253,07 lei și a cheltuielilor de judecată, care se

compun din plata taxei de stat în cuantum de 700 lei și cheltuieli suportate pentru asistența juridică în sumă de 800 lei.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei, rezultă că decizia instanței de apel a fost expediată în adresa participanților la data de 22 iunie 2016 (f. d. 91), fiind recepționată de către reprezentantul ÎM „Incaso” SRL la 24 iunie 2016 (f. d. 92).

Prin prisma art. 111 alin. (3) și 112 alin. (1) din CPC, instanța de recurs a constatat că termenul de declarare a recursului a început să curgă din 25 iunie 2016 și a expirat la 25 august 2016. Astfel, potrivit informației de pe plic, la 25 august 2016, cererea de recurs a fost expediată în adresa Curții Supreme de Justiție. (f. d. 98)

În conformitate cu art. 112 alin. (3) din CPC, actul de procedură pentru care este stabilit un termen poate fi îndeplinit pînă la ora 24 a ultimei zile din termen. Dacă cererile de apel sau de recurs, documentele sau sumele bănești au fost predate la oficiul poștal sau la telegraf, sau prin alte mijloace de comunicație înainte de ora 24 din ultima zi a termenului, actul de procedură se consideră îndeplinit în termen.

Prin prisma normei de drept enunțate, instanța de recurs consideră că recursul declarat de ÎM „Incaso” SRL la 26 august 2016 este depus în termen.

În motivarea recursului, ÎM „Incaso” SRL afirmă că, prin contractul de cesiune nr. 32/8857 din 01 octombrie 2014, încheiat cu ÎM „Terra Salubritate” SRL, ultimul a transmis dreptul de creanță față de debitorul Michitiuc Nina. În actul de predare – primire a debitorilor se indică data la care a fost cesionată creanța intimatului, mărimea acesteia și alte date de identitate aferente datoriei.

Consideră că, prin contractul de cesiune, se confirmă transmiterea datoriei, iar argumentul instanței de apel, potrivit căruia acest act juridic nu produce efecte juridice, este unul neîntemeiat.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 27 septembrie 2016, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Ninei Michitiuc cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței timp de o lună de la data primirii scrisorii. (f. d. 102)

Până la data examinării pricinii, Michitiuc Nina nu a depus referință, prin care să-și expună opinia cu referire la recursul declarat.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art.432 alin.(1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul menționează că recurentul ÎM „Incaso” SRL în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului care sunt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către ÎM „Incaso” SRL, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Întreprinderea Mixtă „Incaso” S.R.L. se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
Judecător

Tatiana Vieru

Judecătorii

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală